

кратко ; слѣдъ догматическѣхъ часть, ный ся занимахмы съ нравственнѣхъ часть на църковното учение, а, слѣдъ ней, съ правилата на благочиніето, и, най-послѣ, съ литургіѣхъ. Тойзи порядкъ ны принуди да паднемъ въ нѣколко повторенія, но ный прѣдпочетохмы по вече да повторимъ по-нѣкогаждъ сѣщыйтъ предмѣтъ неже ли да прибѣгнемъ до приводы, всѣкога непріятны за читателитѣ. Така, на примѣръ, при толкованіето на словата *« творца небу и земли, видимымъ же всѣмъ и невидимымъ, »* принудени бѣхмы да говоримъ не само за двата міра, видимыйтъ и невидимыйтъ, но ёще